

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenčni nedelje in prazniki. — Inserati do 30 petit à Din 2.— do 100 vrt Din 250. večji inserati petit resa Din 4.— Popust po dogovoru inseratni davek puseči.

«Slovenski Narod» velja letno v Jugoslaviji 144.— Din, za inozemstvo 300.— Din.

Rokopisi se ne vračajo

Naše telefonske številke so: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

Naše telefonske številke so: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

Slovenija na mednarodni razstavi v Barceloni

Razgovor z delegatom naše vlade g. Jerkom Čulićem na povratku iz Španije — Iz Slovenije se bodo udeležili razstave lesni in kemični industrijski, hmeljarji, čipkarji in oblikovalci umetnosti

Ljubljana, 14. marca.
Iz Španije se je včeraj vrnil delegat naše vlade direktor Centralnega urada za propagando Jadran g. Jerko Čulić, ki je prebil deli časa v Barceloni in Madridu, da pripravi vse potrebno za udeležbo naše države na veliki mednarodni razstavi, ki bo otvorjena 15. maja t. l. v Barceloni. Iz razgovora z g. Čulićem o njegovi misiji in vtičih s potovanja po Španiji posnemamo:

— Kaj je bila vaša naloga?

— Na poziv ministrstva trgovine, ki je prevzelo organizacijo naše udeležbe na razstavi v Barceloni, sem odpotoval, da izberem teren in se dogovorim z upravo glede raznih formalnosti. V to svrhu sem obiskal predsednika glavnega odbora razstave Markiza La Foronda, ki me je najbolj izvede spregledal. Z upravo razstave sem bil v stiku ves čas mojega bivanja na Španskem. Čeprav je naša vlada začela dejati energično na organizaciji naše udeležbe, smo se vendarle le zakasnili, ker so vse ostale države že davno zavzele svoje prostore v paviljonih, kakor tudi terene za svoje lastne paviljone, ki jih že gradijo in urejajo. Razstava, ki se pripravlja v Barceloni, bo

največja mednarodna razstava kar je jih je bilo doseglo. S pripravami za to razstavo zaposelih že 12 let ved arhitektov. Poseben oddelek vrši veliko posredno propagando s številnimi lukusnimi izdajami v vseh jezikih. Zgrajenih je že mnogo grandijoznih paviljonov, ki naj po kažejo celenemu svetu zanimivosti iz španskega življenja. Tu se npr. dviga »pueblo español« — špansko selo, obdanom z visokim zidom načl rednjavi. V njem stojijo zgradbe, od katerih predstavlja vsaka verno sliko ambijenta poedinih španskih mest. Tako so rekonstruirani vhod v Sevillo, ulice iz Cordore, Granade, Zaragoze itd. Paviljoni so zgrajeni na ogromnem kompleksu zemljišč na brdu Montjuic, ki dominira nad mestom kakor naš grad nad Ljubljano.

Razstava se bodo udeležile vse evropske države razen Rusije, Bolgarije in Grčije. Od izvenevropskih držav bodo najbolj zastopane razne države Amerike in zelo reprezentativno Japonska. Od balkanskih držav se bo udeležila razstava poleg nas samo Španija, Rumunija, Srednjeevropske države kakor Nemčija, Italija, Francija in druge so zavzele prostor za svoje paviljone že pred dve maleti.

Španski krogi računajo pri tej prvi razstavi na deficit 150 milijonov pesov, t. j. nad polpoldruž milijard dinarjev. Na razstavnem prostoru dela še sedaj več tisoč delavcev, razdelejenih v tri partie, noč in dan. Za uradnike trošijo okoli 260.000 pesov mesečno. Ravnajo, da bi se do razstave podrobno pregledali še v dveh mesecih, če bi si jo ogledovali po pet ur na dan. V razstavnišču je zgrajeno ogromno poslopje za novinarje, kjer bodo nameščeni telefonska centrala, brzovaj in pošta.

Naša država na razstavi

Mi imamo na razpolago prostor v internacionalnem paviljonu ter v paviljonu za poljedelstvo, razen tega pa si bomo zgradili paviljon iz lesa, ki ga bomo v najkrajšem času transportirali v Barcelono. Nas paviljon bo imel značaj dvanadstropne kmečke hiše. Teren za naš paviljon je na najlepšem mestu, ki je bilo še na razpolago poleg glavnega paviljona Palacio Nacionalne nasproti paviljonu lepih umetnosti. S paviljom bo že reprezentirana naša lesna industrija, ki prihaja predvsem v poštev za našo trgovino s Španijo.

Ali bo razstavo tudi naše Primorje?

— Da, v reliefih bodo razstavljene vse naše obale, vse naše glavne luke, svetilniška služba, parobrodarstvo ter zelo številna naša narodna noša in narodna ornatnica. Ne bomo sicer zastopani kakor druge velike države, vendar bolje kakor mnoge države naše velikosti in značaja. Paviljone iz lesa bodo se imelo Svedska, Danska in Rumunija, dočim bo imela Italija reprezentativni paviljon iz marmorja, okrašen s kristali in bakri. Za našega paviljona dominira pogled na celo pristanisce in na vse razstavni prostor.

Kakšna je organizacija glede prenovevanja posetnikov?

— Barcelona ima mnogo velikih modernih hotelov. Poleg tega grade, ker bo razstava brižljivo podaljšana do leta 1931, več ogromnih hotelov in to pred razstavniščem.

Lepote Španije, mesta, žene, pesmi ...

Barcelona je natančno zanimivo mesto. Izletniki bodo imeli lepo priliko, da spoznajo lepote španskih pokrajin, kjer se močno občutijo vpliv Orijenta. Barcelona je mesto krasnih izletov v okolico. Razgled s glasovitega brda Tibaldo, kamor se povzpnete z vzpenjačo, je na glasu kot eden najlepših razgledov na svetu. Z njega videte do snežnih pirenejskih vrhov Barcelona kot največje mesto na Španskem z nad 1 milijon prebivalcev ima vse značilnosti primorskega pristanišča z veliko industrio. Življenje zlasti nočno, je zelo razvito. Poprep so traiale vse zabave do štirih zjutraj. V zadnjem času je izdal Primo de Rivera naredbo, po kateri se morajo vse zabave zaključiti do ene ure ponoči. Tako se sedaj dogaja, da so ob tej noči uri Barcelona, Madrid in druga Španska mesta živahnata kakor ob belem dnevu.

Spanci ne vetajajo radi zgoda. Trgovine odpirajo šele ob 9., a delo v pisarnah se začne okoli 10. dopoldne Španske narodne noče, ki jih pogosto gledamo v kinematografi ali ilustracijah, potnik na Španskem redko vidi. Ogleda jih le še v muzejih ali kabaretih, kjer lepe španske plesalke plešejo in pojo narodne pesmi. Žene so izredno lepe. Zanimivo je, da se Miss Španija »Senorita Espanac«, ki sem jo videl v Madridu po njeni vrnitvi iz Pariza, ne odlikuje z ono tipično špansko lepoto, temveč že mednarodna lepotica. Po svojem tipu bi lahko bila tudi Italijanka ali Francuzinja. Na ulicah Madrida, Seville ali Barcelone srečate lahko še lepše žene pravega Španskega stila.

Prva seja vrhovnega zakonodačnega sveta

Jutri prične redno delo — Prvi je na vrsti zakon o odvetnikih

— Beograd, 14. marca. Danes dopoldne ob 10. se je vršila prva seja vrhovnega zakonodajnega sveta. Seje so se udeležili vsi članji razen dr. Marinovića, ki se mudri v inozemstvu. Po seji, ki je trajala do 11.30, je stalni referent ministrskega predsednika dr. Ninko Perić izdal novinarjem naslednji komunik:

»Predsednik dr. Mihajlo Jovanović je otvoril sej oo 10. z nagovorom, v

Poleg žen vzbujajo pozornost tudi narodni napevi, zares edinstveni v Evropi. Skoraj v vsaki španski pesmi občutite melodijo mujezinovalne molitve. Mesta, žene in pesmi, to so lepote Španije, ki se po mnogih svojih posebnostih v marsici razlikuje od lepot ostale Evrope.

Slovenija na razstavi

Kakor doznavamo, ima ministrstvo za trgovino in obrt dva milijona Din na razpolago za organizacijo barcelonske razstave. Ministrstvo je zaprosilo vse zbornice v državi, naj sodelujejo pri organizaciji udeležbe. Iz Slovenije se bodo udeležili razstave v prvi vrsti razne lesne tvrdke. Mnogo zanimanja vlaža za razstavo v hmeljarskih krogih, ki se jim nudi prilika za osvojitev novih tržišč. Kakor izvemo, pripravlja hmeljarsko društvo v Žalcu lepo kolekcijo vzorcev naše produkcije, ki bo opremljena z lepimi slikami o hmeljarskih kulturnih in drugimi materialjih, ki bo nazorno pokazal kapaciteto te naše gospodarske panoge.

Na razstavi bosta zastopani tudi še kmetijska industrija in naše čipkarstvo. Razstavljaci dobre prostor na razstavnišču brezplačno na razpolago. Vzorceji so poslati na lastne stroške Zbornici TOI do konca tega meseca. Transport v Barcelono in nazaj se bo vršil na državne stroške.

Na barcelonsko razstavo se pripravljajo tudi naši oblikovalci umetnik. Težave povzroča okolnost, da še ne vedo, kdo v velikem prostoru naj računajo. V napotek jim je nekoliko jugoslovenska razstava, ki se bo vršila istočasno v Beogradu. Kljub temu je pričakovati častne udeležbe.

Na barcelonsko razstavo se pripravljajo tudi naši oblikovalci umetnik. Težave povzroča okolnost, da še ne vedo, kdo v velikem prostoru naj računajo. V napotek jim je nekoliko jugoslovenska razstava, ki se bo vršila istočasno v Beogradu. Kljub temu je pričakovati častne udeležbe.

Sestava delovnega programa vlade

Za vsako ministrstvo bo sestavljen točen delovni program, ki ga bodo morali resorni ministri izvajati tudi v sklopu proračunskega leta

— Beograd, 14. marca. Ob pričetki sestave državnega proračuna pripravlja vlada program svojega dela, ki se ima izvršiti v posameznih resorih tako, da bo točno ugotovljen delovni program posameznih ministrov. Ker je novi državni proračun že pripravljen, bo objavljen v »Službeni Novinah« kot zakon okoli 20. t. m. Po sprejetju proračuna se bavi vlada izdelavo celotnega delovnega programa. Seje ministrskega sveta, ki se vrše v zadnjem času, so posvečene skoraj izključno rezultati tega vprašanja. Vlada posveča

katerem je pozdravil vse člane z željo po čim uspešnejšem delu. Nato so posamezni člani podali svoje mnenje glede metod dela, na kar je bilo sklenjeno, da se bo vršila prihodnja seja iutri ob 9. dopoldne z dnevnim redom: zakon o odvetnikih. Vrhovnemu zakonodajnemu svetu so bili doslej predloženi trije zakoni in to zakon o odvetnikih, zakon o državnih pravnikih in zakon o šeriatskih sodiščih.«

pozornost vsem aktualnim vprašanjem naše države in se je že bavila s finančnim in ekonomskim delom svojega programa. Na včerajšnji seji vlade se je proučil velik del tega programa ter so posamezni ministri poročali o položaju v svojih resorih. Prihodnja seja vlade bo danes popoldne. Čim bo izdelan program posameznih ministrov, kar se more zgoditi že iutri, bo celoten program predložen kralju v odobritev. Program vlade bo objavljen kot dodatek k proračunu skupno s finančnim zakonom.

Poročilo in predlogi revizijske komisije

Netočne ugotovitve anketne komisije bivše Narodne skupnosti — Država naj bi opustila nadaljnjo eksploatacijo gozdov v lastni režiji

— Beograd, 14. marca. Komisija za poročevanje dolgoročnih pogodb v ministrstvu za šume in rudnike je ugotovila, da je bila bivša anketna komisija Narodne skupnosti neobjektivna v svojem delu, da ni postopala po svoji dolnosti in da tudi ni bila dovolj informirana. Komisija ministrstva za šume in rudnike je ugotovila, da je Škoda, povzročena državi, manjša od one, ki jo je svoječasno ugotovila anketna komisija Narodne skupnosti. Poročilo komisije ministrstva za šume in rudnike zaključuje s predlogi, kako bi se uredili odnosai v lesni industriji. Eden izmed teh predlogov pravi, naj bi država opu-

stila eksploatacijo gozdov v lastni režiji. Po drugem predlogu naj bi se vršila eksploatacija samo tamkaj, kjer bi bilo treba pogozdovati. Po tretjem predlogu naj bi ostalo vse, kakor dolej. Večina članov komisije na stoj na stališču, da naj bi se prodala in predelava lesa v državni režiji zniža na minimum.

Dr. Marinković bo odstopil?

— Zagreb, 14. marca. Opoldanske Novosti poročajo, da je zmanjšan minister dr. Marinković obvestil vlado, da namrava podati demisijo.

Tatvina belgijskega mobilizacijskega načrta

Preiskava v falzifikatorski aferi je odkrila senzacionalne tatvine dokumentov v vojnem ministrstvu

— Bruselj, 14. marca. Na podlagi priznanja falzifikatorja Heinea se je policija posebno zanimala za aktivističnega novinarja Harrimanna. Ta preiskava je dovedla do novih senzacionalnih razkrivitev. Včeraj je policija izvršila hišno peiskavo v tajništvu aktivistične skupine in je pri tej prilikai našla dokumente, ki se nanašajo na mobilizacijo železnic v slučaju vojne. Ugotovljeno je, da tokrat ne gre za falsifikate, marveč za originalne dokumente, ki so bili ukradeni iz vojnega

ministrstva. Najdeni dokumenti tvorijo setavni del mobilizacijskega spisa generalnega štaba in so izbrani iz celotnega akta. Mobilizacijski spis je shranjen v jekleni blagajni, do katere ima eden izmed generalštavnih oficirjev ključ, drugi pa šifro za odpiranje blagajne. Na policiji zaslišana tajnica je izjavila, da ji je te dokumente izročil v shrambo novinar Harrimann, ki pa je med tem že pobegnil. Izpovedala je tudi, da je imel Harrimann svojega zaupnika v vojnem ministrstvu.

Upravne reforme v Rumuniji

Država bo razdeljena na osem pokrajin — Deželni glavarji bodo državni podtajniki

— Bukarešta, 14. marca. »Lupta« javlja, da je novi zakon o državnih upravah že sestavljen. Zakonski osnutek deli državo na osem pokrajin, katerih vsako bo upravljal deželni glavar. Deželni glavar bo imel čin državnega podtajnika ter potem takem tudi pravico udeleževati se sej ministrskega sve-

ta. Razdelitev države na pokrajine je izvedena po gospodarskih in zemljepisnih vidikih in tima političnega značaja. Kakor se izv. so upravno reformo že proučili Jorga. Lupu v Averscu ter izvajali, da je razdelitev v osem pokrajin najbolj primerna.

— Pred veliko borbo v dunajski kovinski industriji

Zaradi nesprejemljivih zahtev delojemalcev groze delavci s stavko, industriji

— Dunaj, 14. marca. V dunajski kovinski industriji napovedujejo za prihodnji teden veliko izprtje delavstva. Delavski organizacije so stavile zadnje dn. avtomobilskim tovarnim obširne zahteve političnega značaja, ki grejo tako daleč, da bi izključno delavstvo samo odločalo o nastavu in odpuščanju delavstva. Delodajalci so zahtevali, da zahtevne zahteve delavcev napovedujejo delavci stavko. Zveza kovinskih industrijev je sklenila, da bo na stavko solidarno odgovorila z izprtjem vsega delavstva. Stavka bi imela izbruhnuti že prihodnji ponedeljek.

— Priprave za kraljevo bivanje na Bledu

— Beograd, 14. marca. Kakor se izv. so bila izdana navodila, naj se na Bledu pripravi vse potrebno za bivanje kraljevega bivanja bo na Bledu koncertirala godba kraljeve garde.

Revizija socialne zakonodaje

— Beograd, 14. marca. V ministrstvu za socialno politiko se zbira gradivo za revizijo delavske zakonodaje. V zvezi s tem se bo izvršila tudi reforma gotovosti ustavnih, ki so določene v delavskih zakonih. V glavnem se bo izvesti kodifikacija celotne delavske zakonodaje ter pri tem izvršiti tudi potrebne izpremembe v njej. Izpolnili se bo tudi zakon o trgovskem poslovanju trgovca Ninića ter prišli v sled nepoštenim manipulacijam, v katere so zapleteni tudi nekateri za kontrolo vina odgovorni činitelji. Jozo Ninić oziroma njegov namestnik ni samo v torem prvič slučajno peljal v Moste »ljubljanske vode«, namesto pravega vina, marveč je to že dolgo časa prakticiral. Delal

Senzacija pomladanskega poročnega zasedanja

Danes se je pričela obravnavava proti Ivani Žagar, hajtarici iz Iške vasi ki je obtožena da je lani s koso umorila svojega moža Antona - Obtoženka pravi, da je nedolžna

Ljubljana, 14. marca.

Danes predseduje porotni razpravi višji deželnosodni svetnik dr. Kaiser, votivata svetnik Kralj in sodnik Lederhass, zapisnikar je avokat dr. Benedikt, obtoženega zagovarja odvetnik dr. Krejčí, a državno pravdilstvo zastopa dr. pravnik Lavrenčak.

Okravljena srajca pred porotniki

Na mizi pred senatorom leži ovoj cunji, iz njega gleda okrvavljeni srajca umorjenega Antona Žagarja, a poleg mize stoji zarjavač v kravu kosa, s katero je bil siromak umoren.

Poleg porotnikov stoji rjavo stojalo s črno tablo, na kateri je v kredo narisana Žagarjeva hiša, saznamovan prostor, kjer je bila lesta in kraj umora.

Porotniki so bili sami deželani.

Obtoženka

Obtoženka je srednje velika, bleda ženska, sicer pa precej krepka, oblečena je v temno obliko, na glavi ima črno ruto.

Zagarjeva pripoveduje, da ne zna dobrati in pisati, da je bila že bolna, imela je več bolezni, tudi špansko, kaznovana še nikoli ni bila.

Velika zanimanje za obravnavo

Dvorana je polna ljudi, ki z zanimanjem nasledjujejo razpravo. Ko opozori predsednik priče, naj govor resnič in se brat rajskog Martin odpove pravici in hoče pričati, mu pravi obtožena, da je njen sovražnik. Predsednik ga posebej opozori, naj pazi, da bo govoril resnico.

Publika, ki se je pred branjem obtožnice tisto pomenjivala, početa med čitanjem obtožnice vedno resnejša. Skozi visoka okna sige solnce, a v porotni dvorani vlada nekaj težkega. Tudi galerija je polna, zasedli so jo juristi.

Iz obtožnice

Ivana Žagar, rojena Kadunc, 55-letna hajtarica v Iški vasi, doslej še neznamovana. Obtožnica jo dolži, da je zakrivila hudoletno zavratnega umora.

Zalostna slika družinskih razmer

Kadunčeva se je poročila leta 1895 z Antonom Zagarem, ki je bil bajtar v Iški vasi, ona je bila rojena v Vrbnjah. Mož je rodila 10 otrok, 6 jih živi in so že vsi odresli. Tone Žagar je dobil za otetovo doto travnik, njivo in dva gozda. Tukrat je bil v Ameriki. S prihranki si je prikupil toliko zemlje, da je postal zemljak in lastnik male zidanice hiše, obstoječe iz ene sobe, kuhinje, shrambe in hleva. Nad temi prostori se nahaja podstrelje, kamor so spravljali mrva.

Zakon pa ni bil srečen. Tone je bil namreč precej skop, gonil je otroke služiti, da mu ni bilo treba skrbeti za njihovo hrano. Žena in otroci pa so vlekli skupaj in se prepričali z očetom. Prepričali so postajali vedno pogosteji in kmalu se je prišlo do pretegov. Zadnjih 12 let so se družinski prepričevali neprenehoma. Pred približno enim letom je Tone Žagar, katerega je vsa družina sovražila, ovadil sina Antonia in hčerki Tono in Ivanu, da se ga 9. septembra 1. 1927 doma tepli in poškodovali. Kazensko postopanje je bilo tedaj ustavljeno, manjšak je dokazov vse je kazalo, da so se otroci pred očetom samo branili.

Hudobna žena

Zadnja leta si je Anton Žagar tudi sam kuhal. Celo spal ni več z domačimi, ležal je večino na podstrelju v senu. Najbolj ga je sovražila njegova lastna žena, ki je nekoč celo najepla fante, da bi ga pretepli, za kar jima je obljubila pijačo.

Proti svojim sosedom je Žagar večkrat ločil, da domači z njim grdo ravnajo, da mu žena odreka zakonsko dolžnost in da se je izjavila, da hoče imeti od njega, da vsako uslužbo 50 krov. Dalje je trdil, da mu je nekoč dala v jed strupeno žamerik, samio da bi ga zastrnil, saj je nato bruhal. Večkrat se je tudi izrazil, da ga bodo domači enkrat ubili. Zatrjeval je, da si ne upa več neoborožen spati v podstrelju, da nosi s seboj v seno sekiro ali motiko, da bi se v slučaju napada branil pred svojimi domačimi.

Pred tragedijo

Tako sovražno razmerje je vladalo v rodbini, ko je Žagarja v 65 letu doletela našilna smrt. 28. junija lani je starji Tone ves dan opravil domača dela. Ta dan so se spravljali z nočjo spat obtoženka, ki je legla v seno, 16-letni hči Tona, ki je spala v shrambi in pa stari Žagar sam, ki je spal kakor običajno na senu pod streho. Na podstrelje se pride po lesti, prislonjeni zunaj hiše, desno od večnih vrat.

Nekako med polnočjo in 1. uro je začela Žagarjeva sosedka Škuljeva Micka iz kahih 10 korakov oddaljenega Žagarjevega podstrelja, stokanje nekega moškega. Vzlivoval je: »Jesus, Jezus!« Vstala je, stopila pred hišo in spoznala, da stoka stari Žagar na podstrelju. Ker je mož prejšnji popoldan točil njenemu sinu Francetu, da ga boli trebuje in da ima dirsko, sta Škuljeva ni več menila zanj, šla je spat, prepričana, da Žagarja samo ščipuje po trebuhi.

Kaj pravi obtoženka

Po obtožnici je navedla obtoženka doslej, da je tudi njo okoli 2. ure ponoči zbuljilo stokanje s podstrelju. V kratkih presledkih je šla dvakrat pred hišo in od tam vprašala svojega moža, kaj mu je. Odgovora pa ni dobila. Tudi ona je mislila, da boli njenega

moža trebuh in zopet je legla. Ko stokanje le ni ponehalo, je vstala tretjič, zleza okoli 3. ure po lesti k možu na podstrelje in se mu v polni temi bližala od njegove desne strani, ter ga vprašala, kaj mu je. On ji je odgovoril: »Boste že videli, eden me je s koso!« Takoj nato je pozval ženo, naj pokliče brata Martina Žagarja in sosedovega sina Franca Škulja, katerega je imel najradej. Medtem se je malo zdanilo. Ko je z moža odgrnila koc, je opazila obtoženka, da je po prisih v srajci »es krvav. Šla je biti hčerku Tono, katero je poslala po brata Martina Žagarja in sosedovega sina Franca Škulja.

»Ona ga nika«

Ko je odšla se je vrnila mati zopet pod streho, kjer je mož že umiral. Tedaj je opazila da leži kosa s kosičem nad možev glavo v senu. Prav ta kosa je bila že prejšnji večer občena na kljuki pred hlevnim vratom. Tudi lesta, vodeča pod streho, je bila tedaj bliže hlevnemu vratom. Kdo je oboje ponoti prestavil, trdi obtoženka, da ne ve. Njen mož je imel vedno pri sebi več denarja, katerega je nosil ponoči v črni listnici na golih prisih pod srajco. Kasneje je ona skupaj z orožniki našla to listnico izpraznjeno, skrito v senu na desni strani moža. Njeni hči Tona ni šla z njim pod streho in ji mati ni povedala, da je oče uskan s koso. Sicer pa je trdila mati, da je bila vsa zmešana in se podrobnosti ne spominja. Odločno pa zanika, da bi bila ona ubila moža.

Hčerka pripoveduje

Tona Žagarjeva, hčerka rajskoga, je potrdila, da je čula obtoženo stokanje ponoči okoli 1. ure in slišala tudi mater, ko je klicala očeta, nakar je sama zopet zaspala. Povedala je, da je mati zbuljila okoli 4. ure, češ, da je očeta nekdo pretepel in da bo umrl. Nato je šla z materjo k očetu pod streho, od tam pa po obe sosedi. Ko se je vrnila je nesla nepriznano svečo k materi pod streho, odker se je takoj odstranila. Mati ji ni omenila, da je oče ranjen.

Kaj so videle priče

Od neprizadetih prič je prispeval na podstrešje prvi in najbližji Žagarjev sosed, 22-letni France Škulj, ki ga je imel Žagar zelo rad. Ko je prišel France pod streho, je tam opazil Ivana Žagarjevo, klečečo ob svojem možu, katerega je držala od zadaj pokonci tako, da je Žagar skoro sedel na senu. Škulj je pristopil in porukal Žagarju, ki pa ni dal glas in sebje. Nato je očital obtoženki, zatradil, da je Žagar gotovo storil, ko bi vedel, da je bil oropan. Iz vsega vedenja obtoženke, kako je iskala pred orožniki možev denar, je pač razvidno, da se je potlastila denarja že potem, ko je sunila s koso, kar zlasti kaže sumljivo iskanje ob mrtvem možu in da umorjeni ni mogel skriti s listnico tako daleč od sebe, temveč jo je morala tja vtakniti le obtoženku.

Okravljena listnica

Ko sta zahtevala, naj jima izroči možovo črno listnico in sta jo gnala k mrlju pod streho, je nekaj časa hlinila, kakor da išče listnico nad zglavjem mrlja, nato je pa šla na kraj, kjer je dobil zjutraj njen svak s svečo v roki, oddaljeno 1 meter od mrlja. Na bi kaj iskala, je izvlekla takoj izpod sena listnico, rekoč: »No, vidite, tukaj je.« Listnica je bila prazna in tudi okrvavljenja. Kravni madži so pa moralni že preje priti na listnico, saj obtoženka med iskanjem ni imela krvavih rok. Orožnika, ki sta Žagarjevo točno opazovala, sta dobitila vtič, da je že spopulta vedela, kje je listnica in je le hlinila, kakor da bi jo iskala. Tudi na obtoženkinem krilu sta našla krvave madže, videti je bilo, kakor bi si bila obrisala okrvavljenje roke ob svoje krilo.

Kdo je umoril Žagarja?

Obtožnica trdi, če se upošteva vse omenjene okolnosti, da ne more biti dvoma, da je morilka njegova lastna žena Ivana Žagarjeva.

Državni pravnik se v obtožnici sklicuje pred vsem na okolnost, da ranjki ni imel razen domačih nobenega sovražnika. Dalje trdi, da ni razpolagal z večjimi vstopami, da ni bil znani kot mož, ki ima toliko denarja pri sebi, da bi se moglo misliti, da se je splazil k njemu kak tujec, da ga ubije in orope. Obtoženka sama priznava, da ji umorjeni, ki je umiral, ni prav nič omenil, da je posegel kak ropar po njegovem denarju, kar bi bil Žagar gotovo storil, ko bi vedel, da je bil oropan. Iz vsega vedenja obtoženke, kako je iskala pred orožniki možev denar, je pač razvidno, da se je potlastila denarja že potem, ko je sunila s koso, kar zlasti kaže sumljivo iskanje ob mrtvem možu in da umorjeni ni mogel skriti s listnico tako daleč od sebe, temveč jo je morala tja vtakniti le obtoženku.

Težke indicije

Obtoženka sicer trdi, da je bil pri njej najden denar last otrok. Vendar kaže tudi vse ostalo vedenje obtoženke, da je ona morilka. Kljub moževim prošnjam ni poslala hčerke tako dolgo k sošedu in bratu, ki ju je umirajoč želel, dokler se ni mož onesvetil, kar je pač storila, da ga je umorila. Tudi je pred pričo Škuljem skrbno prikrivala možovo rano in samo silila, da odneseta takoj moža pokritega v sobo in da ga takoj položi na mrtvjaški oder. Računa je s tem, da se na mrtvjaškem odru sploh ne bo opazilo, da je umorjen. Nad vse sumljivo je dejstvo, da ni hotela nikomur povedati, da je mož ranjen, čeprav je to vedela.

Hčerke niso mogile sumiti

V soobdolženi hčerk, ki je bila tudi nekoč osumljena, pa ni mogile sumiti morilke, saj trdi mati sama, da je bila le ona pri možu. Komaj 16-letni hčerki pa ni mogile pripisati tolike pokvarjenosti in sovrašča ter tudi poguma, ki je potreben za izvršitev tako strašnega čina.

Začetek obravnavave

Zagarjeva se zagovarja

— Ali ste čuli obtožbo? Ali ste kriva?

— Ne! Bog in Mati bogja sta priča, da nisem.

— Vse kaže na vas.

— Nisem kriva, naj se mi zgoditi, kar hoče.

— Z Žagarjem ste poročeni 34 let.

— Ne vem, poročila sem se o potresu.

— Koliko ste imeli otrok?

— 10 otrok, 2 sta bila prengodaj rojena, ker me je mož vrgel in osuval. Živih je še jest otrok.

Obtoženka odgovarja glasno z drhtečim glasom.

— Mož je bil bejtjar?

— Da.

— Kako sta se razumela?

— Precej dolgo dobro. Bil je 4 krat v Ameriki. Tudi sicer je bil enkrat na delo. Kar sta z bratom na roki, mož ne več mogel.

— Brat pravi, da je 14 let, odkar se nista razumela.

— Ne vem. Jaz sem ga rada imela, le on meni ne.

— Kako vas je pa zmerjal?

— S pacarico in drugimi pacovkami, jas sem mu odpustila in ga rada imela. Včasih me je tudi udaril.

— Zato nista imela zadnja leta skupnega ledilnika?

— Rekel mi je, da mož ne mara. Ni res, da bi zahvalila 50 K za vsekodnevno občevanje.

— Še lani o veliki noči sva bila skupaj.

— Kakšen je bil on?

— Bil je svake sorte. Cimerko je on sam

prinesel in jo kuhal ter mazal živilo, da ji je odpravil uli. Ni res, da bi mu kuhal

z drugo.

— Ali je skrbel za hišo?

— Fronke je že plačeval, drugega ni dal. Kosil je tudi, les je sam prodal, živine pa par let sem ni krmil.

— Ce je prodal les, kam je dal denar?

— Ne vem. Meni ni nicensar dal. Živila sem od tega, kar sem sama pridelala in kar so mi dali otroci.

— Zakaj niste skupaj kuhal?

— Zato, ker ni hotel, od jeseni 1927 si je sam kuhal.

— Martin pa pravi, da 6 let, Novak pa, da zmerom.

— Ni res.

— Morda se je bal, da bi mu kaj takega ne skuhal.

— Ni res.

— Kje je spal?

— Na »simpruc«, sicer pa pozimi v hiši.

— Kako, da ste tisto noč sami spali, to je slab v hiši.

— Saj sem tudi preje sama spala.

— Preiskovalnemu sodniku ste rekli, da je hči pri ven spala.

Szekula Jenö:

Suženj in Rimljanka

Roman.

— Tudi jaz te ljubim, ti bledi, svetlosti mož! — je zašepetala.

Nagnila je glavo in mi omahnila v naročje.

Objel sem jo čez pas in držal v naročju. Moje vroče ustnice so iskale njeni hladni usta. Poljub je bil hladen ko led.

— Ljubim te! — je ponovila z drhtecim glasom.

— Me ljubiš zelo? — sem vprašal drhteč po vsem telesu.

— Ljubim te kakor bog, — je vzduhnila omamnjena od ljubavne opojnosti.

— In boš pozabila na Cuspia Fada?

— Na koga?

— Na centuria.

— Da, pozabim napi, izbrisem si ga iz spomina, ker ljubim samo tebe. Moja ljubezen je resnična, velika, neizmerna.

In znova so se najine ustnice srečale v dolgem potku. Samo najin glas je dejala:

— Srček moj! Dušica moja!

Frontina!

Ne vem, kako dolgo sva se objemala in stala na hodniku, kamor je sijala luna. Naenkrat je pa zapihal od vzhoda hladen veter. Voda je zašumela v temni oblaki so zakrili luno.

Frontina se je zdržnila.

Izvila se mi je iz naročja.

— Kako hladno je tu! — je dejala, kar da se vedno govorji v polsnu. Prijela se je za glavo, kakor da se je šele zdaj zavedla.

In že me je pogledala tako čudno, kakor da se prvič vidiva.

— Plašč bi bila morala vzeti seboj. Zebe me.

Preble dela je in roke so se ji začele tresti.

— Se prehlagdim se. Kako sem pa prišla k tebi? O!... Nesmrtni bogovi! Še zdaj vem, kaj sem storila. Menda se mi je zmesalo?

In ne da bi črnihnila v slovo besedico, se je obrnila in naglo odšla. Še ozrla se ni po meni, kakor da sem ji popolnoma tuj.

Še sem sišla njeni lahne korake po stopnicah in videl, kako je izginila vrtka postava na vrtu, kakor da se premika pod drevjem senca. Potem mi je izginila izpred oči.

Samo opojni vonj njenih las mi je ostal, da bi se bolj hrepelen po nji.

Stal sem kakor vkopan. Zdele se mi je, da mi je otrpnila kri v žilah.

Dolgo je trajalo, predno sem si takoj opomogel od presenečenja, da sem se vrnil v svojo izbo.

Ves omamlijen sem omahnil na posteljo in trdno zaspal.

XIV.

Zena, ki podnevi ne ve, kaj dela ponoči.

Ves dan Frontine nisem videl. Hrepelen sem pa tako po nji, da mi ni bilo nikjer obstanka.

Kakšne bodo prve njene besede, ko se strečata? Kaj mi poreče? Morda se mi bo smehljala ali pa se ji srdo zaskre oči, ko me zagleda.

Zakaj se ni vstala? — sem vprašal neno komornico ves v skrbih.

— Bolna je. Ves dan ostane v postelji.

Zaman sem popoldne prežal v veži, da jo srečam. Naletel sem samo na Publio, ki me je nahrušila, zakaj ves dan lenuharam.

— Lemuh si postal. Delo ti ne diši. Hitro sem jo odkulil, ker sem vedel, da stara ne pozna šale. Tudi s tačko se spočetka nisva razumela. Toda s Frontinino tačko se nikakor nisem mogel spriznati.

Zvečer so mi naročili, naj pripravim mladi gospo kopel. Ves blažen sem storil svojo običajno dolžnost. Umil sem kip in pospravljal kopalnico. Vse se je lesketalo v nji kakor v malem poganskem svetišču.

Kmalu je prišla Frontina.

Toda bila je utrujena, potrta, sitna, bleda in prepadena. Celo las ni imela počesani tak. Kakor navadno. Mene solo ni opazila. A jaz sem prežal na vsako njeni besedo in srce mi je močno utrpljal.

— Kako vroča je ta voda! — je vzliknila ogorčeno. — Prste sem si oprekla.

In srdito je nakremžila obraz.

— Raztresen in neroden si danes. Hitro sem spustil v kip mrizo vodo, toda Frontina tudi s tem ni bila zadovoljena.

— Če boš delal tako, bom morala poiskati drugega capsaria.

Obstal sem in jo presenečeno gledal. Znova sem bil v njenih očeh naveden suženj, govedo, ničla. Frontina se je delala, kakor da se sploh ne spominja prejšnje noči, ko me je strastno poljubljala in mi prisegala ljubezen. Ali pa ni vedela, da je počivala v mojem naročju in se naslajala nad mojimi pojubami?

Morda je res pozabila na vse.

Ves večer sem se izprehajal po vrtu. Upal sem, da pride Frontina na vrt in da ne bo več tako osorna z menoj.

Toda čakalo me je bridko razočaranje. Patricija se ni ganila iz svoje sobe.

Vreme se je nenadoma izpremenilo. postal je hladno in začelo je pristi. Mračen Selenin kip je odseval v vodi pod nimphaejem.

— Boginja ljubi samo enega, — sem mrmiral sam pri sebi. — Ubogega, zasmehovanega zemljana se ne spominja več.

Sele zjutraj sem smuknil v svojo izbo. Bil sem ves premočen.

Drugi dan popoldne sem videl Frontino v atriju.

Zbrana je bila skoro vsa rodbina.

Stara gospa je nadzorovala ženske pri stavbah. Silenium je igrala na harfo, da bi se matrona ne dolgočasila. Academus je poučeval dvočka Izprehajal se je z njima okrog vodometa.

Frontina je sedela na nizkem stolčku. Tontrix ji je česala črne, valovite lase. Druga sužnja je klečala pred njo in ji držala ogledalo.

Frontina je bila dobre volje. Celo smehljala se je, kar ni bila njeni načuda. Tudi z menoj je izpregovorila nekaj besed, toda samo tak. kakor je govorila z drugimi sužnjimi. Zame ni imela toplega, offizjnega pogleda.

Bilo je krásno vreme. Na vrtu je bilo zelo vroče in soporno. Toda v atriju, kjer so bila mozaična tla, je bil zrak svež in hladen.

Kot ženska: Rojena je bila na otoku Jersey kot hčerka premožnega meščana Thomasa Barkerja, ki je umrl pred 15 leti. Ima brata, ki je inženier v Ameriki. Leta 1914 je bivala z materjo v Londonu. Od leta 1914 do 1917 je bila usmiljena na francoskem bojišču. Leta 1917 se je poročila z avstralskim vojakom Richardom Smithom, ki je pa kmalu umrl. Od leta 1918 do 1919 je dresirala kot ga Pearce Croch pse plemenite pasme v Clivingu pri Littlehamptonu.

Kot moški: 13. novembra 1923 se je poročila kot polkovnik Viktor Barker v župni cerkvi v Brightonu s hčerkko drogerista v Littlehamptonu Emy Hawardovo. Po poroki se je vršila velika poedinja v elegantnem hotelu na morski obali. Leta 1924 je bila Smithova trgovce s starinami v Andoveru ter član mnogih sportnih in pevskih društev. Pozneje je živila v Weyhillu in se je udeležila velikega lovskega saborja. Leta 1926 je stanovala v Londonu kot gospod v gospa Gantlett. Pozneje se je pridružila nekemu potujočemu gledališču in je nekaj časa nastopala kot igralca. Končno je znova dresirala pse, a predlanskim in lani je nastopala v Londonu kot vodja narodnih fašistov. Končno je otvorila restavracijo in ker niti imela sreče, je dobila storžu v hoteli.

Ko so ji napovedali aretacijo, je proslila, da bi ji dovolili še piti čaj s »soprogom« in se posloviti od nje. Ta soproga pa ni identična z ono, s katero se je poročila v Brightonu. Slovenski zavod za obrambne sile je bil načinilno pot. Vrata njegove celice so se odprala in Greco je odšel v spremstvu treh paznikov in duhovnika, ki je nesel za njim križ. Njegova desna nogavicata je bila razparana do kolena, da bi mogli priložiti k nogi elektrodo. Srači sploh ni imel na sebi. Počasi se je pomikal spred po hodnikih in pazniki so pazili, da obsojenec ne pada, ker je imel zavezane oči. Greco je mirno sedel na električni stol. Priložili so mu eno elektrodo k obritemu mestu na glavi, drugo pa k nogi. Potem so sputili močan električni tok. V smrtni celici je vladala grobna tšina. Slisalo se je samo praskanje električnega toka.

Za Grecom je nastopil zadnjo pot Walz. Kadil je cigareto. Ko se je približal prvemu radovedenemu, je vrzel cigareteto na tla. Misleč, da se pazniki boje, da bi ne padel, se je obrnil k njim rekoč: Allright! Posadili so ga na električni stol in čez tri minute je bil mrtev.

Vse evropsko časopisje piše zadnje dni o družabnem škandalu v Angliji, kjer so ugotovili, da se skriva v uniformi polkovnika Barkerja ženska Valerija Smithova. Junak svetovne vojne z mnogimi odlikovanji je otvoril v začetki ulici v Charing Cross Road v londonskem Westendu razkošno opremljeno restavracijo. Obenem je imel v enem načelniških londonskih okrajev ledo stanovanje in slugo, priletrega rezervista. Restavracija pa ni šla dobro in zato je bil nedavno napovedan konkurs. Toda oblasti lastnika niso mogle najti, ker se tudi na svoje stanovanje ni vrnil. Kmalu je policija zvedela, da je lastnik skrahirane restavracije uslužben v enem načelniških hotelov v Piccadilli. Ker se ni javil konkurenemu sošču, so ga radi zanikanja sodnih oblasti aretirali in odvedli v moško kaznilnico v Brixtonu. Ko je junak zvedel, da ga bodo zdravnik pregledali, da je drhtečim glasom priznal da ni moški, marveč ženska. Zdravnik je potrdil in kmalu so dozvezdene jugoča-polkovnika sira Leslie Viktor Bligh Barkerja odveljali z južne na severno stran Londona v žensko kaznilnico. Čaka jo sicer kazeni, ki pa menda ne bo prehuda. Pač pa se lahko zaveda, da je napravila načevčjo maščivo v moški obliki, kakršno poznata dozdaši svet. Zanimiv je življenjepis Valerije Smithove, ki spada nedvomno med načevčje pustolovke sveta.

Kot ženska: Rojena je bila na otoku Jersey kot hčerka premožnega meščana Thomasa Barkerja, ki je umrl pred 15 leti. Ima brata, ki je inženier v Ameriki. Leta 1914 je bivala z materjo v Londonu. Od leta 1914 do 1917 je bila usmiljena na francoskem bojišču. Leta 1917 se je poročila z avstralskim vojakom Richardom Smithom, ki je pa kmalu umrl. Od leta 1918 do 1919 je dresirala kot ga Pearce Croch pse plemenite pasme v Clivingu pri Littlehamptonu.

Kot moški: 13. novembra 1923 se je poročila kot polkovnik Viktor Barker v župni cerkvi v Brightonu s hčerkko drogerista v Littlehamptonu Emy Hawardovo. Po poroki se je vršila velika poedinja v elegantnem hotelu na morski obali. Leta 1924 je bila Smithova trgovce s starinami v Andoveru ter član mnogih sportnih in pevskih društev. Pozneje je živila v Weyhillu in se je udeležila velikega lovskega saborja. Leta 1926 je stanovala v Londonu kot gospod v gospa Gantlett. Pozneje se je pridružila nekemu potujočemu gledališču in je nekaj časa nastopala kot igralca. Končno je znova dresirala pse, a predlanskim in lani je nastopala v Londonu kot vodja narodnih fašistov. Končno je otvorila restavracijo in ker niti imela sreče, je dobila storžu v hoteli.

Ko so ji napovedali aretacijo, je proslila, da bi ji dovolili še piti čaj s »soprogom« in se posloviti od nje. Ta soproga pa ni identična z ono, s katero se je poročila v Brightonu. Slovenski zavod za obrambne sile je bil načinilno pot. Vrata njegove celice so se odprala in Greco je odšel v spremstvu treh paznikov in duhovnika, ki je nesel za njim križ. Njegova desna nogavicata je bila razparana do kolena, da bi mogli priložiti k nogi elektrodo. Srači sploh ni imel na sebi. Počasi se je pomikal spred po hodnikih in pazniki so pazili, da obsojenec ne pada, ker je imel zavezane oči. Greco je mirno sedel na električni stol. Priložili so mu eno elektrodo k obritemu mestu na glavi, drugo pa k nogi. Potem so sputili močan električni tok. V smrtni celici je vladala grobna tšina. Slisalo se je samo praskanje električnega toka.

Za Grecom je nastopil zadnjo pot Walz. Kadil je cigareto. Ko se je približal prvemu radovedenemu, je vrzel cigareteto na tla. Misleč, da se pazniki boje, da bi ne padel, se je obrnil k njim rekoč: Allright! Posadili so ga na električni stol in čez tri minute je bil mrtev.

Vse evropsko časopisje piše zadnje dni o družabnem škandalu v Angliji, kjer so ugotovili, da se skriva v uniformi polkovnika Barkerja ženska Valerija Smithova. Junak svetovne vojne z mnogimi odlikovanji je otvoril v začetki ulici v Charing Cross Road v londonskem Westendu razkošno opremljeno restavracijo. Obenem je imel v enem načelniških londonskih okrajev ledo stanovanje in slugo, priletrega rezervista. Restavracija pa ni šla dobro in zato je bil nedavno napovedan konkurs. Toda oblasti lastnika niso mogle najti, ker se tudi na svoje stanovanje ni vrnil. Kmalu je policija zvedela, da je lastnik skrahirane restavracije uslužben v enem načelniških hotelov v Piccadilli. Ker se ni javil konkurenemu sošču, so ga radi zanikanja sodnih oblasti aretirali in odvedli v moško kaznilnico v Brixtonu. Ko je junak zvedel, da ga bodo zdravnik pregledali, da je drhtečim glasom priznal da ni moški, marveč ženska. Zdravnik je potrdil in kmalu so dozvezdene jugoča-polkovnika sira Leslie Viktor Bligh Barkerja odveljali z južne na severno stran Londona v žensko kaznilnico. Čaka jo sicer kazeni, ki pa menda ne bo prehuda. Pač pa se lahko zaveda, da je napravila načevčjo maščivo v moški obliki, kakršno poznata dozdaši svet. Zanimiv je življenjepis Valerije Smithove, ki spada nedvomno med načevčje pustolovke sveta.

Kot moški: 13. novembra 1923 se je poročila kot polkovnik Viktor Barker v župni cerkvi v Brightonu s hčerkko drogerista v Littlehamptonu Emy Hawardovo. Po poroki se je vršila velika poedinja v elegantnem hotelu na morski obali. Leta 1924 je bila Smithova trgovce s starinami v Andoveru ter član mnogih sportnih in pevskih društev. Pozneje je živila v Weyhillu in se je udeležila velikega lovskega saborja. Leta 1926 je stanovala v Londonu kot gospod v gospa Gantlett. Pozneje se je pridružila nekemu potujočemu gledališču in je nekaj časa nastopala kot igralca. Končno je znova dresirala pse, a predlanskim in lani je nastopala v Londonu kot vodja narodnih fašistov. Končno je otvorila restavracijo in ker niti imela sreče, je dobila storžu v hoteli.

Ko so ji napovedali aretacijo, je proslila, da bi ji dovolili še piti čaj s »soprogom« in se posloviti od nje. Ta soproga pa ni identična z ono, s katero se je poročila v Brightonu. Slovenski zavod za obrambne sile je bil načinilno pot. Vrata njegove celice so se odprala in Greco je odšel v spremstvu treh paznikov in duhovnika, ki je nesel za njim križ. Njegova desna nogavicata je bila razparana do kolena, da bi mogli priložiti k nogi elektrodo. Srači sploh ni imel na sebi. Počasi se je pomikal spred po hodnikih in pazniki so pazili, da obsojenec ne pada, ker je imel zavezane oči. Greco je mirno sedel na električni stol. Priložili so mu eno elektrodo k obritemu mestu na glavi, drugo pa k nogi. Potem so sputili močan električni tok. V smrtni celici je vladala grobna tšina. Slisalo se je samo praskanje električnega toka.

Za Grecom je nastopil zadnjo pot Walz. Kadil je cigareto. Ko se je približal prvemu radovedenemu, je vrzel cigareteto na tla. Misleč, da se pazniki boje, da bi